N°. 2. 1854.

BREDASCHE COURANT.

DONDERDAG 5 JANUARIJ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2den Januarij.

Den 29sten ll. waren de leden der commissie voor de algemeene tentoonstelling in 1855, onder het voorzitterschap van prins *Napoleon*, in het Paleis Royal vereenigd. Na voorlezing der besluiten wegens de benoeming der commissie maakte de Prins hun het programma der werkzaamheden bekend; waarna tot de benoeming der vice-presidenten werd overgegaan. De voorzitter *Troplong* is benoemd tot vice-president der algemeene commissie; de heer *Baroche* tot vice-president der afdeeling van schoone kunsten, en de heer *Billault* tot vice-president voor die van landbouw en nijverheid. Daarna heeft de Prins nog eene subcommissie van negen leden benoemd, om hem in de uitvoering der door de algemeene commissie beraamde maatregelen behulpzaam te zijn.

— Alle voorname modemaaksters van Parijs houden zich thans ijverig bezig met het vervaardigen van *manteaux de cour* van eene verblindende schoonheid. Bij eene der beroemdste dier modemaaksters, Place Vendôme, vertoonde men gisteren de robe met sleep eener schoone Hertogin, welk kleed met paarlen belegd is en 32,700 francs kosten zal. Men zegt dat de groote kunst om de robes met den sleep naar den eisch te dragen in Frankrijk geheel is verloren gegaan. Onder *Karel X* waren er slechts vier vrouwen welke die kunst verstonden, namelijk aan het Hof de Hertogin van Augoulême en de gravin *Simeon*, en op het tooneel de actrices *Mars* en *Levert*. Gedurende het Keizerrijk was koningin *Hortensia*, moeder des tegenwoordigen Keizers, als zij zoodanig kleed droeg, het voorwerp der algemeene bewondering. — De wederinvoering dezer mode bij de voorname dames zal eene uitgave van twee of drie millioen francs vereischen en de zijde- en fluweelfabrijkeurs, borduursters, modemaaksters enz. veel voordeel aanbrengen.

— Het officiele dagblad, de *Moniteur*, berigt dat de Divan, na de collective nota der Weener conferentie en het daarbij gevoegde protocol onderzocht te hebben, zich verklaard heeft voor het hervatten der onderhandelingen op de door de conferentie voorgestelde voorwaarden, in de overtuiging dat de Porte op dien grondslag eervol kan medewerken tot het herstel van den vrede.

In een berigt uit Konstantinopel van den 18den dezer, hetwelk door een der ministeriele Parijsche bladen, den *Constitutionnel*, is medegedeeld, wordt, in overeenstemming met het bovenstaande berigt van het officiele blad, gemeld dat de Divan dien dag, in eene zeer onstuimige zitting de jongste opening der Weener conferentie overwogen en na eene zeer levendige discussie verklaard heeft, dat de Porte in de voorgestelde onderhandeling treden konde zonder de voorafgaande ontruiming der Donau-vorstendommen als voorwaarde te stellen, en in dit opzigt met den waarborg der vier mogendheden kon genoegen nemen. Het berigt voegt er echter bij, dat de Divan de tusschen Rusland en de Porte vroeger gesloten verdragen wilde beschouwd hebben als door den tegenwoordigen oorlog te niet gedaan, zoodat de betrekking tusschen Rusland en Turkije bij de te voeren onderhandelingen geheel op nieuw geregeld zoude moeten worden. Men herinnert zich dat in het protocol der vier mogendheden de instandhouding dier verdragen op den voorgrond gesteld is.

— Van Regeringswege is openbaar gemaakt, dat de aanvoeren van graan uit het buitenland in de havens van Frankrijk overvloedig en geregeld voortduren. De *Moniteur* van den 17 November berigtte dat de invoeren toen 2,600,000 hectoliters beliepen; thans bedragen zij reeds meer dan 5,200,000 hectoliters. In de vijf laatste maanden van 1846 waren slechts 2,330,910 hectoliters ingevoerd en in dezelfde vijf maanden van dit jaar meer dan het dubbel. Redenen waarom men niet beducht behoeft te wezen, dat men weder dezelfde hooge prijzen zal moeten betalen als in de eerste maanden van 1847.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 1sten Januarij.

De *Preussische Correspondenz* berigt dat reeds sedert verscheiden maanden tusschen de Pruissische regering en die van het groot-hertogdom Luxemburg onderhandelingen aanhangig waren betreffende eene overeenkomst tot den aanleg eener telegraphische lijn van Trier naar Luxemburg. Die onderhandelingen hadden thans tot het gewenschte resultaat geleid.

— Men meldt uit Petersburg, dat de overwinning door den generaal *Betutow*, op den Seraskier van Erzerum behaald, andermaal aanleiding tot openbare godsdienstige dankzeggingen gegeven heeft. Ook hebben talrijke bevorderingen bij het leger en de zeemagt plaats gehad, er zijn vele decoratien geschonken en rescripten van erkentelijkheid toegezonden. Onder-andere heeft de Keizer zoodanigen brief aan zijnen Zoon, den grootvorst *Konstantijn*, gerigt, om hem zijne tevredenheid te betuigen, voor wat hij bereids voor de marine verrigt heeft.

— In een schrijven uit Bucharest van den 18den December jl. leest men het volgende: «De Turken hebben in de laatste dagen wederom eene poging gedaan om over den Donau te trekken, en zich op den linker oever der rivier te verschansen. Dit geschiedde bij het dorp Flamunda, tusschen Giurgewo en Oltenitza. De eerste poging der Russen om hen terug te dringen, mislukte. Doch toen de Russen den volgenden dag met talrijker magt terugkwamen, waren de Turken reeds weder over den Donau teruggetrokken; de door hen opgeworpen verschansingen werden nog in denzelfden nacht door de Russische troepen vernield. Daags daarna zag men hier ter stede zestien door ossen getrokken boerenwagens met gekwetste Russische militairen aankomen.

«Eenige dagen geleden is een bataillon jagers van hier vertrokken naar Krajowa in Klein-Wallachye; het wordt morgen gevolgd door een bataillon infanterie. De rondom deze stad zich vereenigde Russische krijgsmagt moet op 25,000 man gebragt worden.

«Hoewel alles hier een oorlogspellend voorkomen heeft, wint in de beter onderrigte kringen de overtuiging veld dat in de eerstvolgende maanden door den Russischen opperbevelhebber geen ernstige aanval op Turkije zal worden ondernomen en dat hij zich tot eene krachtige verdediging zal bepalen.

«Het stadje Giurgewo is thans eene groote legerplaats, waar de Russische troepen steeds strijdvaardig staan, dewijl zij elken dag nieuwe aanvallen te wachten hebben.

«De Russen gaan ijverig voort met het verschansen van Bucharest, deze stad moet voor eene overrompeling der Turken veilig zijn voor dat de Russische troepen tegen Kalafat oprukken.»

Een ander berigt uit Konstantinopel van dezelfde dagteekening, mede te Triest ontvangen, verzekert, dat bij een besluit des Sultans, onder betuiging van den wensch naar het herstel des vredes, het werven van vrijwilligers voor het Turksche leger geschorst is, en dat de diplomatieke betrekking tusschen Engeland en Perzie weder aangeknoopt zou zijn.

Aan de Weener effectenbeurs liep Zaterdag jl. het gerucht dat de vereenigde vloten den 22sten December de Zwarte Zee zouden zijn binnengeloopen.

— Te Triest zijn berigten uit Konstantinopel van den 19den December ll. ontvangen, volgens welke de Engelsche en de Fransche vloot toen de Zwarte zee nog niet waren binnengezeild. Verder melden deze berigten dat er in het Turksche ministerie twee nieuwe leden waren getreden, *Halil*-Pacha en *Achmet*-Pacha, zijnde de minister van marine wegens het voor de Turksche zeemagt zoo ongelukkige gevecht bij Sinope ontslagen.

ENGELAND.

LONDEN, den 30sten December.

Blijkens openbaar gemaakte staten, heeft het bedrag der spectie, van 20 Januarij tot 20 December 1853 uit Engeland naar Indie en China verzonden, 6,682,177 ponden sterling bedragen, namelijk 986,574 ponden in goud en het overige in zilver.

— Van 1 Januarij dezes jaars af tot eergisteren 28 December is niet minder dan 1053 malen brand in deze hoofdstad ontstaan en wordt de daardoor veroorzaakte schade op minstens tweehonderd millioen ponden sterling begroot. Bij verscheiden dezer branden zijn menschen om het leven gekomen.

— Men weet dat in Engeland eene maatschappij, de *Eastern Archipelago Company* gevormd is voor het delven van steenkolen op Laboean en elders in den Oost-Indischen Archipel. In de jongste berigten uit Laboan, van den 15den October ll., leest men dat de luitenant-gouverneur dezer Britsche nederzetting met eenen hoofdofficier der Britsche marine eenen togt hadden gedaan naar de kolenmijnen dier maatschappij op Borneo en zich van de bslaugrijkheid dier mijnen hadden overtuigd. Zij bevonden de kolenlagen, naar gemeld wordt, veel rijker dan zij verwacht hadden, zijnde er onlangs nog eene nieuwe laag ontdekt van meer dan vijftig voet dikte.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Januarij.

Naardien de Belgische Senaat de wet op de granen heeft goedgekeurd, zoodanig als die door de Kamer der Representanten aangenomen was, zal de uitvoer van granen in Belgie niet verboden worden.

— Ook is door den Senaat het wets-ontwerp aangenomen, waarbij het gouvernement gemagtigd wordt om tot aan den 1sten Januarij 1855 en behoudens de nadere goedkeuring der wetgevende kamers, de invoerregten op steenkolen te verlagen of op te heffen. Slechts zeven leden stemden tegen hetzelve als zijnde eene inbreuk op het beschermend stelsel. Het werd door den minister van finantiën verdedigd als een louter tijdelijke maatregel, noodzakelijk geworden door de schaarschheid der brandstoffen in een groot deel van Belgie, welke veroorzaakt werd door dat het noorden van Frankrijk, bij de tegenwoordige hoogte der scheepsvracht niet langer steenkolen uit Engeland kunnende ontbieden, thans Belgische steenkolen bezigde. Hij voegde er echter bij, dat deze tak der Belgische nijverheid ook in het algemeen v[illegible] 1848 bedroeg de productie van steenkolen in Belgie 4,800,000 ton; in 1852 bijna vijftig percent meer, namelijk 6,795,000 ton; van deze laatste hoeveelheid werd 4,779,000 ton binnen 's lands verbruikt, en alzoo nagenoeg een derde uitgevoerd.

— De Belgische *Moniteur* van den 31 December jl. behelst de opgave van de middenprijzen der tarwe en rogge in de voorafgegane week: de tarwe heeft op de voornaamste markten van Belgie gemiddeld 33 fr. 06 het hectoliter gegolden, en de rogge 25 fr., dat is eene vermindering op de tarwe van 62 centimes, en eene vermeerdering op de rogge van 14 centimes, in vergelijking met de vorige opgaven van middenprijzen.

— Ten einde het vervoer van levensmiddelen en brandstoffen zooveel mogelijk te kunnen verzekeren, is op den Belgischen staatsspoorweg het aantal treinen voor passagiers, wier aantal buitendien thans minder groot is dan op andere tijden des jaars, vermindert en tot het volstrekt noodzakelijke teruggebragt.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 4den Januarij.

Bij Z. M. besluit van den 24 December ll. No. 101, is het onderwijzend personeel aan de Koninklijke Akademie voor de Zee- en Landmagt, *tijdelijk* met twee luitenants vermeerderd. In verband daarmede zijn bij de Akademie gedetacheerd geworden: de 1ste luitenants *L. C. de Fremerij* van het 4de regiment infanterie en *M. J. van Nieuwkuijk*, van de artillerie, thans werkzaam aan 's Rijks stapel- en constructie-magazijnen te Delft.

— Bij Koninklijk besluit van den 26sten dezer is bepaald, dat bij afzonderlijke dagorders zoo in Nederland als in Indië eervol zullen worden vermeld: de kapitein *J. E. Hagen*; de 1ste luitenant *C. H. O. ter Schouw*; de sergeant *H. de Bruin*, en de korporaal *M. Stok*, allen van het wapen der infanterie bij het leger in Nederlandsch Indië en zulks ter zake hunner verrigtingen bij de onlangs plaats gehad hebbende expeditie in de afdeeling Benkoelen.

— Bij Koninklijk besluit van den 30sten December 1853, n°. 59, is aan den heer *J. A.* graaf *van Bylandt*, op zijn verzoek een eervol ontslag verleend als ontvanger der registratie en domeinen te Tilburg.

— Bij Koninklijk Besluit van 31 December is aan de heeren *J. L. W. Seyffart*, *B. Aatbers* en *O. Meinsma*, ontvangers der directe belastingen en accijnsen te Elburg, Krimpen aan de Lek en te Meppel eervol ontslag verleend behoudens aanspraak op pensioen; voorts is het kantoor te Doornspijk met dat te Elburg vereenigd, en tot ontvanger benoemd de heer *J. G. A. Sonnevelt*, thans ontvanger te Doornspijk. Tot ontvanger te Wijk c. a. is benoemd de heer *Ch. van Goudriaan*, thans visiteur der in- en uitgaande regten en accijnsen te Rotterdam; en tot ontvanger te Venebrugge, de heer *A. Ritte*, thans visiteur te Zwolle.

— Bij koninklijk besluit van den 30sten December 1853, n°. 65, is tot lid van de Algemeene Rekenkamer, in plaats van mr. *S. P. van Idsinga*, benoemd en aangesteld de heer *J. J. Pfister*, directeur der registratie en domeinen in Zuidholland, te 's Gravenhage.

— Bij den Minister van Finantien is van pastoor *X* te X IJ Z, een bankbiljet van *f* 200 (n°. 66), als teruggave aan 's Rijks schatkist ontvangen.

— Men verneemt dat de graaf *van der Duyn* zich naar Parijs zal begeven, ter vervanging van den baron *van Aerssen Beijeren van Voshol*, raad van legatie aldaar.

— In het *Weekblad van het Regt* leest men het volgende: «De commissie van 24 September ll. heeft in de afgeloopen week haar eerste verslag ingediend aan den Minister van Justitie, betrekkelijk de grondslagen voor eene toekomstige regterlijke organisatie. De Minister zal daarover nu in overleg treden met de commissie, en van de vraag, of men het daarover zal kunnen eens worden, zal het vermoedelijk afhangen, of de arbeid verder zal worden voortgezet. Welke de grondslagen der commissie zijn, is niet bekend en kan ook niet bekend zijn, omdat, als wij wel onderrigt zijn, men is overeengekomen, om die zorgvuldig geheim te houden. Wij hebben echter reden, om te veronderstellen dat zij merkelijk afwijken van die van het bekende verslag van 1848."

— Tot aanvulling van hetgeen betrekkelijk de geruchten van mutatiën en bevorderingen in de hooge militaire rangen gemeld is, zij dienende, dat de kolonel der infanterie, baron *van Heerdt*, zou worden bevorderd tot generaal-majoor en belast met het kommandement der reserve-brigade, tot dusverre door den generaal-majoor *Duycker* waargenomen, en dat de generaal-majoor *Storm de Grave*, kommandant der eerste brigade kavallerie, benoemd zou worden tot gouverneur der residentie, welke betrekking almede door den generaal-majoor *Duycker* werd waargenomen.

— Men verneemt, dat het verzoek van het gemeentebestuur van Arnhem, aan Z. M. den Koning gerigt, om in 1854 aldaar eene tentoonstelling te houden van voorwerpen uit 's Rijks Overzeesche bezittingen, niet vatbaar is voor inwilliging, en zulks op grond: dat in 1850, op verzoek van Gedeputeerde Staten van Noord- en Zuidholland, de Koninklijke goedkeuring werd verleend aan het voornemen, om, buiten geldelijk bezwaar voor de Regering, provinciale tentoonstellingen van voorbrengselen van nationale nijverheid afwisselend in de beide provincien, en wel om de vijf jaren, te doen plaats hebben; dat daarop bij Koninklijk besluit van October dezes jaars, op voorstel der beide collegien, eene Wijziging is gevolgd, met dien verstande, dat de tentoonstellingen, in plaats van in 1854, in 1856 te Amsterdam en voorts in 1859 in eene der gemeenten van Zuidholland zullen gehouden worden. Men merkt op dat in de kennisgeving des Konings de uitdrukking voorkomt; *dat Arnhem niet schijnt te klagen te hebben*, waarbij die gemeente wordt indachtig gemaakt aan Zr. Ms. vergunning tot het houden eener nationale nijverheids-tentoonstelling in 1852, waarbij tevens voorwerpen uit 's Rijks Overzeesche bezittingen konden worden toegelaten.

— Den 27sten dezer is aan de heeren *Dufour* en *Schoonhein*, te Utrecht, volgens beschikking van den 23sten Augustus 1853, concessionarissen van eene stoombootdienst tot het slepen van schepen van Rotterdam naar Arnhem en tusschengelegene plaatsen, op hun verzoek vergund, met deze *sleepdienst* ook *goederen* te vervoeren.

— De commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmermeer heeft de gegadigden verwittigd, dat zij zal overgaan tot den vijfden verkoop, gedurende eenige achtereenvolgende dagen, van eene groote partij gronden van den Haarlemmermeerpolder, in het begin van Februarij te Haarlem.

— De heer *J. Dinger*, makelaar in effekten te Amsterdam, heeft een plan tot vrijwillige conversie van alle Nederlandsche schulden in éene enkele aflosbare schuld van dezelfde kapitaalsgrootte ontworpen en dit zijn plan uiteengezet in eene brochure, uitgegeven bij de Erve *H. van Vucht*.

De schrijver wil onze geheele schuld in een $2^1/_2$ pCt. nieuw effect converteren, zullende de oude $2^1/_2$ pCt. in de conversie worden opgenomen voor $87^1/_2$ pCt., de 3 pCts. voor 105, de $3^1/_2$ pCt. voor 130 en de 4 pCts. voor 134 pCt. Die conversie zou tot resultaat hebben dat het kapitaal der schuld van *f* 1,200,988,330.70 tot *f* 1,200,000,000, en de jaarlijksche rente van *f* 34,568,089.42 tot *f* 30,000,000 zou worden verminderd. De bespaarde rente zou aldan tot halfjaarlijksche aflossingen à pari worden gebezigd, en na tien jaren zou de geheele schuldenlast daardoor met ruim 56 millioen, of na 20 jaren met bijna 129 millioen zijn verligt.

De vraag, of deze conversie-maatregel uitvoerbaar is, met name of de houders van $2^1/_2$ pCts. zich wel zullen willen onderwerpen aan eene conversie, die hen van een achtste van hun nominaal kapitaal berooft, beantwoordt de S. bevestigend daardoor, dat de aflosbaarheid à pari het effect aanmerkelijk in prijs zal doen rijzen, en dat de houders alzoo in den verhoogden marktprijs eene ruime vergoeding voor de vermindering van hun kapitaal zullen vinden.

— In het begin van December jl. is door den agent van het Engelsche committé te Madrid eene memorie, met betrekking tot de zoogenaamde coupons-certificaten, aan den Spaanschen Minister van Finantien ingediend. Door Zr. Ms. gezant, den heer baron *van Grovestins*, is daarop, bij afwezigheid van eenen gedelegeerde der Nederlandsche schuldeischers, bij officieuse missive aan den genoemden Minister niet alleen de inhoud der memorie van den Engelschen agent ondersteund, maar daarenboven op nieuw nadrukkelijk op eene billijke regeling der zoo zeer mishandelde 3 per cents uitgestelde schuld van 1831, *Deuda diferida de Hollanda*, aangedrongen. Men verwachtte, dat in gelijken geest zou worden gehandeld door den Belgischen Gezant te Madrid, overeenkomstig de door den Minister van Buitenlandsche zaken te Brussel aan het Belgische committé gedane toezeggingen.

— Te Utrecht is eergisteren na eene ziekte van weinige dagen, in den ouderdom van 59 jaren overleden, de heer *H. J. Royaards*, Hoogleeraar aan de Hoogeschool te Utrecht, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, kommandeur der orde van de Eikenkroon.

Uit Utrecht wordt deswege geschreven: »Zijn verlies is grooter dan dat wij het kunnen beschrijven. Hij was de roem onzer hoogeschool, ijverig beoefenaar der wetenschap, voornamelijk kerkelijke en vaderlandsche geschiedenis, en haar trouwe beschermer; een vaderlijke vriend der studerende jongelingschap en van zoovelen, als zijne hooggeschatte voorlichting en raad inriepen. Uitgebreid was in stad en land zijn invloed, die evenzeer zijn mannelijk karakter en zijne grondige geleerdheid als maatschappelijke positie hem schonken."

»Zijn dood wordt alhier algemeen betreurd, en zal gewis in geheel het vaderland velen diep bedroeven. Zijn aandenken blijve in zegening!"

— Uit Assen schrijft men van den 30. December:

«Heden heeft het provinciaal geregtshof alhier een belangrijk arrest gewezen; het heeft n. l. beslist, dat aangezien volgens de tegenwoordige orde van zaken niet ieder, die zich aanmeldt, in de bestaande bedelaarsgestichten kan worden opgenomen, maar daartoe vereischt wordt erkenning van het domicilie van onderstand en medewerking van het gemeentebestuur, men niet kan zeggen, dat er thans volgens den geest van art. 274 van het wetboek van strafregt, noch voor het geheele rijk, noch voor eenige bijzondere plaats eene inrigting bestaat, ter wering der bedelarij.

— Gedurende het jaar 1853 zijn te Hellevoetsluis, Brielle en Maassluis ingekomen 2601 en uitgezeild 2733 schepen, behalve de kleinere vaartuigen; zijnde 281 minder ingekomen en 305 minder uitgezeild dan in 1852.

— Te Amsterdam zijn gedurende 1853 uit zee aangekomen 1708 schepen, en te Dordrecht 292.

— Laatstl. Woensdag werd op de gewone baan achter den stadstuin te Leeuwarden eene gemaskeerde hardrijderij op schaatsen gehouden. Zoowel directeuren en keurmeesters als de rijders en gasten vertegenwoordigden, onder de zotste namen, verschillende personaadjen, karakters en beroepen, en leverden, gelijk zij daar in hunne dikwerf potsierlijke en vreemde kostumen op de baan heen en weder zweefden, een geheel eigenaardig schouwspel op, dat, zonder het ijs en de met sneeuw bedekte velden, veel aan

een Italiaansch karnavalsfeest herinnerde. Vóór den aanvang der rijderij, trokken allen, met hunne banier en een muziekkorps aan het hoofd, in optogt, de voornaamste gedeelten der stad door, dat zij des avonds onder verlichting van flambouwen en Bengaalsch vuur en het afsteken van vuurwerken herhaalden, waarbij tevens aan de heeren commissaris des Konings, burgemeester en andere autoriteiten en particulieren serenades werden gebragt. Dit feest liep zonder ongelukken en in de beste orde af, en de prijs, eene Berlijnsch zilveren zaktabaksdoos, werd gewonnen door *H. Pool*, en de premie, een gouden ring, door *J. Swart*. Hetgeen van de entrée-gelden tot de baan is overgeschoten, zou aan de algemeene armen dier stad worden uitgekeerd.

— Een bij velen als een ijverig en oppassend huisvader geacht en bemind voerman, te Doetichem woonachtig, laatstleden donderdag des avonds met kar en paard van Emmerick derwaarts terugkeerende, ging in het dorp Zeddam op zijn voertuig zitten en stak, om zich te beschutten tegen de strenge koude, zijne voeten in een zak met hooi gevuld en sloeg een wollen deken om zijne schouders. Op deze wijze warm geworden, schijnt hij in slaap te zijn geraakt en het paard den vrijen loop te hebben gegeven. Het paard zonder besturing zijnde, is uit het spoor geraakt en ter zijde tegen eene hoogte opgegaan, waardoor de kar is omgeslagen, met het ongelukkig gevolg, dat de daarin zittende voerman, die verhinderd werd om er uit te springen door dien zak, welke hij aan zijne voeten had, uit de kar gevallen zijnde, den nek heeft gebroken. Eenige personen, welke den voerman weinig tijds te voren in het dorp Zeddam ongedeerd hadden gezien en met hem hadden gesproken, vonden hem levenloos onder zijn paard en kar liggen.

— Den 23 december ll. verliet de heer *J. Ph. Rebenscheydt* des morgens ongeveer ten half zeven ure op schaatsen het 3de gesticht te Veenhuizen. Een uur later vertrokken twee personen van het 1ste gesticht, insgelijks op schaatsen. Tijd en afstand in aanmerking genomen kan men veronderstellen, dat genoemde heer *R.* ben ½ uur tijds is vooruit geweest, ruim ¼ uur afstands van het 1ste gesticht komende, vinden de twee personen eene pet drijvende in een gat, welke pet door hen wordt opgevischt en medegenomen. Zonder na te denken of hier ook een ongeluk kon gebeurd zijn, reden zij verder, en verhalen eerst in een logement dat door hen een pet is gevonden. Genoemde heer *R.* des vrijdags niet te huis komende, wordt dadelijk onderzoek naar hem gedaan. Nadat men eenige dagen vruchtelooze nasporingen gedaan had, mogt het eindelijk der menschlievende pogingen gelukken, hem dingsdag daaraanvolgende te vinden, gelijk men later heeft vernomen, in hetzelfde gat, waarin ook de pet was gevonden.

— Den dagblad van Kamerijk behelst het volgend aandoenlijk verhaal:

«Eenige dagen geleden merkte men op dat een huis in de Sint Annastraat seder drie weken door een man, eene vrouw en vier kinderen bewoond, gesloten bleef, zonder dat men iemand daaruit zag gaan; terwijl men nogtans zeker wist dat de huurders niet verhuisd waren. De buren vroegen elkander af: » Wat gaat in dat huis om? zijn zij dood, of worden zij allen door ziekte verhinderd uit te gaan?" Eindelijk besloot men, om uit de onzekerheid te geraken, aan de deur te kloppen. » Niemand binnen!" riep de huisvader. » Doe open, of wij halen de politie," antwoordden de buren, nu nog meer beangstigd over hetgene in dat huis gebeurd mogt zijn. Op deze bedreiging ging de deur open, om het akelige schouwspel van ellende te vertoonen, dat men zich kan voorstellen. Vader, moeder, kinderen, allen bijna naakt. Het jongste kind zat op den schoot der moeder en vroeg de bezoekers om brood, maar de moeder gebood het te zwijgen en legde het kind hare hand op den mond. Nu vernam men van hen dat zij na hunne laatste kleedingstukken verkocht te hebben om aan brood te komen, en daar hun niets meer te verkoopen overbleef, tot het treurig besluit gekomen waren om af te wachten tot de dood hen van den honger kwam verlossen. Sedert drie dagen verkeerden zij in dien toestand.

Dit ongelukkig gezin was vreemd aan de stad, waaruit het verklaard wordt dat het niet op het register der door het bureau van weldadigheid ondersteunden stond ingeschreven. Te vergeefs had de vader, die rietdekker is, getracht zich werk te verschaffen. Het grootste der vier kinderen is vijftien, het kleinste vijf jaren oud.

Eene liefdadige Vrouwen-Vereeniging heeft zich gehaast deze ongelukkigen, die op het punt gestaan hadden de slagoffers van gebrek en al te ver gedreven eergevoel te worden, ter hulp te komen.

— Verleden woensdag avond heeft de heer *J. Stuart*, gevolmagtigde van den volksraad der Hollandsche-Afrikaansche Republiek, te Rotterdam, gelijk vroeger te Amsterdam, eene mededeeling gedaan van den toestand en de behoeften van die Republiek, welke bestaat uit kaapsche-hollandsche uitgewekenen, benoorden de Vaal-rivier, in Zuid-Africa. De spreker schetste de geschiedenis van die uitgewekenen gedurende de laatste 30 jaren, en herinnerde, dat hunne Republiek in 1852 door het Engelsch gouvernement, bij tractaat, onafhankelijk en vrij verklaard is. Haar grondgebied, vijf malen zoo groot als geheel Nederland, is rijk en veel belovend; het ligt in een gezond en aangenaam klimaat; het bevat reeds vijf dorpen of steden en eene bevolking van 6000 gezinnen. De Republiek heeft echter behoefte aan beschaafde en kundige inwoners, en aan geld. Zij verwacht van Nederland, dat dit haar de hand zal reiken, om den nieuwen Staat te grondvesten, te besturen en tot die ontwikkeling en bloei op te voeren, waarvoor zij vatbaar is. De Volksraad heeft den spreker gemagtigd, om ruim 300,000 morgen lands te verkoopen voor *f* 1,200,000, vrij van alle lasten tegen *f* 4 per morgen. Van de koopsom wordt terstond eene storting van 10 pc. verlangd; het overige zal worden gestort en bewaard in eene in de Republiek op te rigten Landsbank. — Op verzoek van den spreker is uit de aanwezigen eene commissie benoemd, om de zaak, met de daartoe betrekkelijke stukken, te onderzoeken en nader verslag van hare bevinding te geven.

— De *Augsburger Zeitung* bevat het volgende verhaal:

« Wij hebben reeds melding gemaakt van eenen vreesselijken opstand aan boord van een in het begin dezer maand in onze haven binnengeloopen schip. Een omstandig verhaal van dat bloedige en ontzettende drama is thans bekend gemaakt; wij deelen er de volgende bijzonderheden uit mede:

« Op den 6 Augustus van dit jaar, vertrok de *Adolph Verner* uit de haven van Bahia in Brazilië, met eene lading voor Bremen aan boord. De bemanning bestond uit 10 koppen, zijnde 6 Duitschers uit Pommeren, twee Brazilianen, één neger en één Engelschman. Van de zes Duitschers waren vier nog geene 20 jaren oud. De overtogt was vrij moeijelijk gedurende eene maand. Op den 8 September, ten 12 ure ongeveer, werd de kapitein plotseling van achteren door den neger *Antonio* aangegrepen en met een dolkmes 15 malen getroffen. De stuurman, die hem te hulp wilde komen, wordt door den bootsman *Juan de Caroo* in den arm gewond en in de kajuit geworpen, waarvan een ander der zaamgezworenen *José de Sylva*, de deur verspert.

« Wat de andere manschappen betreft zij waren in een ander gedeelte van het schip opgesloten geworden; zij wisten echter los te komen en snelden naar het dek, waar de kapitein in zijn bloed baadde. Ongelukkig hadden zij geene wapenen, want hunne vijanden hadden zich van alles meester gemaakt, dat tot aanval of verdediging kon strekken. Deze ellendigen begonnen het schip nu uit te plunderen; in dit oogenblik zag men eenige booten aan den gezigteinder, maar men kon geen signaal geven. De twee Brazilianen en de neger wandelden, nadat zij een varken hadden geslagt, op het dek, rookten sigaren en bedreigden de Duitschers; twee hunner hielden voortdurend de wacht. De dag brak aan; men zag een vaartuig, van waar men eenig noodlottig voorval scheen te vreezen en het schip trachtte te naderen; de windstilte belette dit echter.

» Tegen den avond vroegen de oproerlingen aan den jeugdigen scheepsjongen *Frits Bunck*, 16 jaren oud, of hij in staat zou zijn om het schip te sturen, waartoe zij niet in staat waren. Op zijn bevestigend antwoord, zendt men hem naar de kajuit, waar zich de kaarten, het kompas enz. bevinden. *Fritz* ontmoet daar den Engelschman *Benjamin*, die naar de oproerlingen scheen over te hellen, en vraagt hem: » Mijn God, wat zal van dit alles komen?"— » ik weet het niet;" antwoordde hij: » *José* heeft mij gezegd, dat zij van voornemen waren heden avond ten 11 uren ons allen te vermoorden en het schip daarna in de lucht te laten springen, of te laten zinken. Men zou mij het leven sparen en in de sloep opnemen, maar de neger zal mij vermoorden, als wij aan wal zullen komen, om mijne bekentenis te smoren. Indien wij ontsnappen willen, moeten wij van de eerste de beste gelegenheid gebruik maken en ons vooral van het gereedschap van den timmerman meester maken."

» Intusschen had een woest en vreemdsoortig tooneel tusschen de oproerlingen plaats. *Juan* had zijnen hoed genomen en dien tusschen zich en den neger gelegd, die hem de hand gaf. Zij hielden elkander onder eene plegtige stilte met de handen boven den hoed ineengeslagen vast; daarna drukte *Juan* de hand van *Antonio* aan zijn hart en herhaalde hetzelfde tooneel met *Benjamin* en *José*. Hun doel was waarschijnlijk de banden van hun helsch verbond naauwer toe te halen. Intusschen scheen die eenheid niet volkomen, want voordat *Juan* te bed ging, beval hij *José*, den neger in het oog te houden, uit vrees dat deze hem mogt vermoorden.

« In het midden van den nacht riep de neger, die iets noodig scheen te hebben, den Engelschman, die hem met eene bijl gewapend nadert. " Waartoe dient dat wapen?" vroeg hij. — "Om *Heinrich* dood te slaan," antwoordde deze; op dit oogenblik springt echter *Fritz*, die achter *Benjamin* stond, op den neger toe en beiden brengen hem eenige houwen in het hoofd toe. Hierop ontstond een afschuwelijk bloedbad, de Afrikaan snelt brullend over het dek en laat overal sporen van bloed na; *Fritz*, die geen oogenblik kan verloren laten gaan, snelt naar *Juan* en splijt hem onderscheiden malen het hoofd; hij is een lijk! Nu bleef nog *José* over, die het lot zijner medepligtigen ziende; naar beneden vlugt; de moedige scheepsjongen vervolgt hem met den Engelschman en wil hem nederslaan, toen de bijl aan zijne hand ontsnapt; *José* wil er zich van meester maken en nu ontstaat eene worsteling, waarbij deze ellendige onderscheidene wonden krijgt.

» *Fritz* keert daarna op het dek terug; plotseling grijpt de neger hem aan. De moedige knaap worstelt tegen den reusachtigen neger, maar hij wordt omverworpen! . . . Gelukkig echter weet hij zich van zijnen reusachtigen, maar door bloedverlies verzwakten vijand te ontdoen; nu grijpt hij een touw en klimt in de groote mast. Men zal vragen, waar de overige Duitsche matrozen gedurende dit gevecht gebleven waren. Het is eene schandelijke en treurige waarheid, dat zij in de masten zaten, waar zij zich verborgen, terwijl zij *Fritz* alleen tegen den Afrikaan lieten strijden.

» Op den 10 September begint de strijd op nieuw zoodra de dag aanbreekt. Een van de matrozen had een geweer gevonden, dat zich ongelukkig in zulk eenen slechten toestand bevond, dat men er niet mede schieten kon: men valt nu den neger aan; de anderen snellen toe; de zwarte wordt aangegrepen, omvergeworpen, geknevd; de een hakt hem in de wang, een ander verbrijzelt hem het hoofd met een slijpsteen. Hij smeekt om genade, maar te vergeefs; nu doet hij eene laatste wanhopige poging, rukt zich los en springt over boord. Daar volgt hij het schip een half uur lang zwemmende. Eindelijk gelukt het hem het roer te grijpen en krampachtig klemt hij er zich aan vast. *Benjamin* toont hem den hemel en zegt hem zich met God te verzoenen. » Neen!" brult de neger en stoot eenen vreesselijken vloek uit. Zijne krachten verlaten hem

echter; hij zinkt eindelijk in de diepte! Nu bleef *José* nog slechts over, die gebonden werd en denzelfden weg als *Antonio* ging.

»De ongelukkige matrozen dwaalden nu tot 22 September op zee rond, op welken dag zij ontmoet werden door het Hamburger vaartuig *Johan und Helena*, kapt. *Boeh*. Deze nam de uitgeputte bemanning op en bragt ze naar Wesermunde. De opstand was verschrikkelijk, volgens de ooggetuigen; de geheele bemanning stelt den neger voor als een monster in menschengedaante. Toen hij zonder hoop op redding rondom het schip zwom, stootte hij slechts godslasteringen uit. Zonder den onversaagden scheepsjongen was alles verloren. Nog nooit was dergelijk treurspel aan boord van een schip onder Duitsche vlag voorgevallen.”

OVERZIGT DER WEERSGESTELDHEID, IN 1853.

Waargenomen te *Breda*, 's voormiddags ten 7½, 's namiddags ten 2 ure.

MAANDEN.	TEMPERATUUR naar FAHRENHEIT.			HEERSCHENDE WINDEN.	SOORT VAN WEDER.
	Hoogste	Laagste	Gemidd.		
Januarij	50½	30½	42½	Z-ZW.	Grootendeels zeer zacht, met veel regen en wind; op het einde drooger en koel.
Februarij	42	12½	32½	NNO-OZO.	Aanvankelijk donker en betrokken, daarna veel sneeuw en afwisselende vorst.
Maart	61½	19½	36	NO-O;Z-ZW.	Ongestadig, veel sneeuw, vrij sterke vorst; op het laatst helder en droog.
April	62	36	47½	W en Z-ZW	Met weinig uitzondering, meestal ongestadig, buijig en guur.
Mei	78	34	56½	NO-O en N.	In het begin guur, met sneeuw- en hagelbuijen; voorts meest droog en schraal.
Junij	81	52	63½	WZW-NNO.	Tot den 19. meest droog en matig warm, daarna regen en ongestadig.
Julij	84½	55½	65½	Z-ZW en W.	Groeizaam, doch ongestadig, veel onweder en zeer zware regens.
Augustus	79½	52½	63½	N-NO;ZW en W	Tot den 15. droogweder; voorts regen- en onweersvlagen, met zeer zware hagel.
September	76	44	59½	WZW-WNW; NO.	Tot den 22 goed wed. en eenige schoone dagen; vervolgens ruw en regenachtig.
October	66½	38	53½	ZZO-ZW.	Veelal regenachtig en ongestadig; op het laatst eenige schoone, warme dagen.
November	61½	27½	40½	NO-ZO;Z-ZZW	Aanhoudende windstilte, weinig of geen regen; nu en dan wat vorst.
December	43	0	28	NO-ZO.	Doorgaande soms vrij strenge vorst; nu en dan met sneeuw.
In het Jaar.	84½	9	49	N-NO;Z-ZW.	WINTER in 't begin zacht, op 't einde vorst. LENTE zeer koud, guur en schraal. ZOMER matig warm en ongestadig. HERFST eerst vrij vochtig, daarna droog en stil.

G R A A N M A R K T.

AMSTERDAM, den 2. Januarij.

TARWE en ROGGE tot ruim vorige prijzen aan consumptie verkocht, als van Tarwe: 128, 129 ℔ b. Poolsche *f* 495, 500; 132 ℔ Kubanka *f* 455; 126 ℔ Holstein *f* 450. Van Rogge: 123 ℔ Pruiss. *f* 362; 121 ℔ N. Odessa *f* 352; 117 ℔ N. Riga *f* 388.

GERST ruim prijshoudend: 111, 112 ℔ Deensche *f* 278, 280.

HAVER zonder handel.

BOEKWEIT onveranderd: 118 ℔ zwarte Groninger Zand *f* 260.

KOOLZAAD: dadelijk ½ P. vl. hooger, op levering een doen; op 9 vaten Olie te leveren; dadelijk 72 P. vl.; in Oct. e. k. 68½ P. vl.

LIJNZAAD een doen: 112 ℔ Odessa *f* 330.

RAAPOLIE, dadelijk iets vaster, op levering een doen: op 6/w. *f* 41½; Vlieg. *f* 40½; 1 Mei e. k. *f* 40¾; 1 Sept. e. k. *f* 38¼; 1 Oct. e. k. *f* 38½; 1 Nov. en Dec. e. k. *f* 38¾.

LIJNOLIE traag: op 6/w. *f* 30¾; Vlieg. *f* 29½; 1 Maart, 1 April en 1 Mei e. k. *f* 30.

HENNEPOLIE, op 6/w. *f* 38¼; Vlieg. *f* 37.

RAAPKOEKEN, per 1040 st., *f* 84 à *f* 86. — LIJNKOEKEN, per 104 st., *f* 11 à 14.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA

VAN DEN 3. JANUARIJ 1854.

Het Nederl. Mudde Tarwe	van *f* 13,00	tot *f*	15,30.
Het dito dito Rogge Oude	» 0,00	»	0,00.
Het dito dito Rogge Nieuwe	» 0,00	»	11,20.
Het dito dito Boekweit Oude	» 0,00	»	0,00.
Het dito dito Boekweit Nieuwe	» 0,00	»	8,00.
Een dito pond Boter		»	0,80.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	*f* 2,90	tot *f*	4,50.
Het 1000 Eiken Telhout		»	3,00.
Het 1000 Dennenhout		»	2,10.
De Kar Spaanders		»	2,90.
De 100 Stobben		»	3,50.
De 100 Mutsaards		»	3,40.

222e STAATS-LOTERIJ.

TWEEDE KLASSE.

11 TREKKING: No. 2698, *f* 2500; No. 2623, *f* 1250; Nos. 9080 en 17306, ieder *f* 1000.

Advertentiën.

*** Bevallen van eene DOCHTER, Vrouwe C. M. VAN WEEL, geb. BERMAN.

OOSTERHOUT, 1 Januarij 1854.

METALEN-KRUIS.

AFDEELING BREDA EN OMSTREKEN.

VERGADERING op *Vrijdag den 13. Januarij* 1854, des middags ten 12 ure, in het Locaal boven het *Gouden-Kruis* te *Breda*.

De Secretaris-Penningmeester,
P. SIX.

AKADEMIE-CONCERT.

Aan de welwillende begunstigers van bovengenoemd Concert wordt berigt, dat na aftrek der kosten de zuivere opbrengst ten voordeele der armen bedragen heeft *f* 548,64. Aan ieder inteekenaar is voor elke plaats op het Concert eene reeks toegezonden van drie Kaartjes voor 1,5 Ned. ℔ en één Kaartje voor 0,75 Ned. ℔ roggebrood; te zamen 1914 groote en 638 kleine brooden. Het hieraan te besteden geldelijk bedrag is afhankelijk van den prijs van het brood op de vervaldagen, en 't geen er dan nog van de opbrengst overschiet (vermoedelijk ruim *f* 40) zal geschonken worden aan de *Maatschappij tot verschaffing van werk aan behoeftigen.*

De Officier belast met de muzijk bij de Kon. Ak. voor de Zee- en Landmagt,
J. C. J. KEMPEES.

*** Op *Dingsdag* 10 *Januarij* 1854, des namiddags ten *één* ure, zal de Curator in het Faillissement van J. DESEMONT, Koopman in Wijnen, gewoond hebbende te *Breda*, betrekkelijk dezen Boedel in Raadkamer aldaar bestaande Regtbank Rekening en Verantwoording doen.

De Curator voornd.,
Mr. F. J. A. FLES.

RHEUMATISCHE PIJNEN.

Goldberger's Kettingen nemen in 99 gevallen van de honderd, in zeer korten tijd alle rheumatische pijnen weg en genezen alle rheumatische kwalen. G's. Boekjes worden gratis afgegeven in de onderstaande Dépôts.

Een Goldbergsche Ketting die ik bij den Boekhandelaar Romen in Roermonde gekocht heb, heeft mijne vrouw van hevige rheumatische pijnen bevrijd, waaraan zij sedert lang leed en waartegen alle geneeskundige middelen niets vermogten.

PUTBROEK bij ECHT, Prov. Limburg. JOH. MESTROM.

De ECHTE GOLDBERGERSCHE KETTINGEN zijn in onderstaande Dépôts te verkrijgen voor *f* 1.80 — *f* 2.70 — *f* 3.60 en *f* 5.40.

Amsterdam, Verkoophuis.	Breda, C. C. Kannemans van Dashorst.
Bergen-op-Zoom, D. Pouwels.	Eindhoven, R. Gruythuizen Rz.
C. H. Veraart.	Helmond, A. H. Martin.
's Bosch, F. L. Welsch.	Tilburg, C. H. Domhoff.
Boxmeer, G. Muller.	Tholen, T. J. Maas.
Breda, Wed. Wiercx Folla.	

*** Bij C. KUIJK, in de *Schoolstraat*, zijn te bekomen,

Droge Beuken Kagchelblokken.

*** De KOLONEL en PLAATSELIJKE KOMMANDANT der Vesting *Breda*, als belast met het beheer der Garnizoens-Bakkerij, is van meening, om, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op *Woensdag den* 18. *Januarij* 1854, des middags ten 12 ure, AAN TE BESTEDEN het LEVEREN van

4 Lasten ROODE RHIJNTARWE, minstens moetende wegen, 77 Ned. ℔.

4 Lasten WITTE ZEEUWSCHE TARWE, minstens moetende wegen, 74 Ned. ℔.

2 Lasten NOORD-BRABANTSCHE ROGGE, minstens moetende wegen, 72 Ned. ℔.

Zullende de Voorwaarden dier levering van en met heden ter inzage liggen op het Bureau van den Plaatselijke Kommandant.

Men is gehouden te zorgen, dat even als op de Monsters, de Inschrijvings-Biljetten op den omslag of de buitenzijde met het Merk des Inschrijvers gekenmerkt zijn.

*** K. H. BODE, Notaris te *'s Princenhage*, maakt door dezen bekend dat de VEILING en VERKOOPING van de BUITENPLAATS HEILAAR te *'s Princenhage*, op den 5. en 19. Januarij 1854 aangekondigd, *niet* zal plaats hebben, maar is uitgesteld tot op den 16. Februarij en 2 Maart 1854, te *'s Princenhage* ter plaatse als bij de vorige Annoncen bepaald was.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.